

บทที่ 4

แนวทางและวิธีการพัฒนา และดัชนีชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนาการลด พฤติกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดโคกงาม อำเภอบ้านหมอ จังหวัดสระบุรี

การวิจัยในระยะที่ 2 (R2) นี้เป็นการศึกษาแนวทางและวิธีการพัฒนาและดัชนีชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนาการลดพฤติกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดโคกงาม อำเภอบ้านหมอ จังหวัดสระบุรี ได้แบ่งหัวข้อการศึกษาเป็น 2 ส่วน คือ แนวทางและวิธีการการพัฒนาและดัชนีชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนา ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

1. คำถามการวิจัย
2. วัตถุประสงค์การวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. แนวทางและวิธีการพัฒนาการลดพฤติกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดโคกงาม อำเภอบ้านหมอ จังหวัดสระบุรี
5. ดัชนีชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนาการลดพฤติกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดโคกงาม อำเภอบ้านหมอ จังหวัดสระบุรี ซึ่งแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียด ดังนี้

คำถามการวิจัย

การวิจัยในระยะที่ 2 (R2) นี้มุ่งแสวงหาคำตอบสำหรับคำถามการวิจัยที่สำคัญ 2 ประการ คือ

1. แนวทางและวิธีการพัฒนาการลดพฤติกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดโคกงาม อำเภอบ้านหมอ จังหวัดสระบุรีมีอะไรบ้าง
2. ดัชนีชี้วัดความสำเร็จในการลดพฤติกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดโคกงาม อำเภอบ้านหมอ จังหวัดสระบุรีคืออะไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยในระยะที่ 2 มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย 2 ประการ คือ

1. เพื่อแสวงหาแนวทางและวิธีการพัฒนาการลดพฤติกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดโคกงาม อำเภอบ้านหมอ จังหวัดสระบุรี

2. เพื่อกำหนดค้ำนี้ชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนาการลดพฤติกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดโคกงาม อำเภอบ้านหมอ จังหวัดสระบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

การแสวงหาแนวทางและวิธีการพัฒนาและค้ำนี้ชี้วัดความสำเร็จในการลดพฤติกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดโคกงาม อำเภอบ้านหมอ จังหวัดสระบุรี ในการวิจัยระยะที่ 2 นี้เป็นการสร้างโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนสำคัญในการพัฒนาการลดพฤติกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดโคกงาม ได้มาร่วมพิจารณาเพื่อแสวงหาแนวทางและวิธีการที่มีประสิทธิภาพและมีความเป็นไปได้สูงในการพัฒนาพร้อมทั้งได้กำหนดค้ำนี้ชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนา ซึ่งเป็นขั้นตอนต่อเนื่องจากการวิจัยระยะที่ 1 โดยตั้งอยู่บนความเชื่อมั่นว่าผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่เป็นแกนนำในการพัฒนาได้รับการเสริมพลัง (empowerment) ที่เหมาะสม ดังนั้นในการวิจัยระยะที่ 2 นี้ผู้วิจัยจึงใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (participatory action research : PAR) โดยดำเนินการวิจัยและพัฒนา ดังนี้

1. กรอบการวิจัย

ในการวิจัยในระยะที่ 2 ผู้วิจัยได้ใช้กรอบการวิจัยเดียวกับที่ใช้ในการวิจัยในระยะที่ 1 มาเป็นกรอบในการวิจัย ดังนี้

- 1.1 ความรู้เกี่ยวกับขนมขบเคี้ยวของนักเรียน
- 1.2 เจตคติต่อขนมขบเคี้ยวของนักเรียน
- 1.3 พฤติกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยวของนักเรียน

ทั้งนี้ได้นำปัญหาและความต้องการการพัฒนาการลดพฤติกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดโคกงาม ที่ได้พบจากการวิจัยในระยะที่ 1 มาพิจารณาร่วมกับกรอบแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนามากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการแสวงหาแนวทางวิธีการพัฒนาการลดพฤติกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดโคกงาม โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้และความเหมาะสมเป็นสำคัญ

2. ประชากร

การวิจัยระยะที่ 2 นี้ ประชากรประกอบด้วย

- 2.1 ผู้มีส่วนสำคัญในการพัฒนา ได้แก่ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดโคกงาม อำเภอบ้านหมอ จังหวัดสระบุรี จำนวน 24 คน
- 2.2 ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนา ได้แก่
 - 2.2.1 ผู้อำนวยการโรงเรียนและครูประจำชั้น จำนวน 4 คน
 - 2.2.2 ตัวแทนผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 5 คน
 - 2.2.3 ประธานกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 1 คน

2.2.4 ผู้ใหญ่บ้านหมู่ 9 และผู้ใหญ่บ้านหมู่ 5 จำนวน 2 คน

2.2.5 ผู้เชี่ยวชาญด้านโภชนาการ จำนวน 1 คน

2.2.6 นักวิชาการสาธารณสุข จำนวน 1 คน

2.2.7 สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 1 คน

3. วิธีการและเครื่องมือ

เครื่องมือและวิธีการที่ใช้ในการวิจัย ใช้เทคนิคและวิธีการของการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (participatory action research : PAR) ที่จะกระตุ้น ส่งเสริม สนับสนุนและเสริมสร้างพลังให้กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดโคกงามและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาการลดพฤติกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยวของนักเรียน ได้ร่วมกันระดมความคิดเพื่อแสวงหาแนวทางและวิธีการพัฒนา และดัชนีชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนาโดยใช้กระบวนการประชุมกลุ่มเฉพาะ (focus group discussion) ที่ก่อให้เกิดการระดมสมองเป็นการสนทนาถามตอบการวิจัย ซึ่งเป็นการพัฒนาการเรียนรู้ต่อเนื่องจากการวิจัยระยะที่ 1 โดยอาศัยองค์ความรู้ที่เกิดขึ้นจากการศึกษาสภาพการบริโภคขนมขบเคี้ยว ปัญหาและความต้องการการพัฒนาการลดพฤติกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดโคกงาม โดยกระบวนการมีส่วนร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

การดำเนินงานการวิจัยในระยะนี้เป็นการศึกษาโดยวิธีการจัดประชุมกลุ่มเฉพาะ (focus group discussion) เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่ให้ความสำคัญกับการระดมความคิดและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารหรือข้อมูลความจริงอย่างมีเหตุผลในการตัดสินใจ ใช้ความรู้ที่ศึกษาร่วมกันมาใช้การวางแผนการดำเนินงานร่วมกัน ศึกษาและวิเคราะห์รวมทั้งแสวงหาแนวทางและวิธีการพัฒนาการลดพฤติกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดโคกงาม อำเภอบ้านหม้อ จังหวัดสระบุรีโดยมีวิธีการดำเนินงานดังนี้

3.1 สรุปบทเรียนการดำเนินงานและหาแนวทางและวิธีการพัฒนาการลดพฤติกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดโคกงาม โดยการประชุมกลุ่มเฉพาะในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อสรุปบทเรียนของการพัฒนาการลดพฤติกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยวของนักเรียน เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันของนักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาการลดพฤติกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยวของนักเรียน โดยจัดประชุมกลุ่มเฉพาะเมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2551 มีกลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมประชุมคือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายในการพัฒนาการลดพฤติกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยวของนักเรียน (รายชื่อดังปรากฏในภาคผนวก ข)

ในการประชุมครั้งนี้ได้มีการทบทวนผลการดำเนินงานในระยะที่ 1 ซึ่งจะได้รับทราบสภาพปัญหารวมทั้งความต้องการการพัฒนาการลดพฤติกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดโคกงามและร่วมกันแสวงหาแนวทางและวิธีการพัฒนาการลดพฤติกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดโคกงาม

3.2 การกำหนดดัชนีชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนาการลดพฤติกรรม การบริโภคขนมขบเคี้ยวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดโคกงาม โดยใช้วิธีการประชุมกลุ่ม เฉพาะเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และกำหนดดัชนีชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนาการลดพฤติกรรม การบริโภคขนมขบเคี้ยวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดโคกงาม โดยจัดประชุมกลุ่มเฉพาะ ในวันที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2551 ณ ห้องประชุมของโรงเรียนวัดโคกงาม กลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วม ประชุมคือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาทุกฝ่าย (รายชื่อดังปรากฏในภาคผนวก ข) ได้ร่วมกัน กำหนดดัชนีชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนาการลดพฤติกรรม การบริโภคขนมขบเคี้ยวของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดโคกงาม อำเภอบ้านหม้อ จังหวัดสระบุรี

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการ วิเคราะห์เชิงเนื้อหา (content analysis) แบบสร้างข้อสรุปการจำแนกชนิดของข้อมูลแบบไม่ใช้ ทฤษฎี คือการจำแนกข้อมูลที่วิเคราะห์ตามความเหมาะสมของข้อมูลโดยยึดกรอบการวิจัยเป็น หลักรวมทั้งสังเคราะห์สรุปแนวทางและวิธีการพัฒนาการลดพฤติกรรม การบริโภคขนมขบเคี้ยว ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดโคกงาม อำเภอบ้านหม้อ จังหวัดสระบุรี ดังนี้

4.1 นำเสนอข้อมูลแนวทางและวิธีการพัฒนา และดัชนีชี้วัดความสำเร็จในการ พัฒนาการลดพฤติกรรม การบริโภคขนมขบเคี้ยวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดโคกงาม อำเภอบ้านหม้อ จังหวัดสระบุรี ที่ได้จากการประชุมกลุ่มร่วมกันวิเคราะห์และตรวจสอบ

4.2 ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้นำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อสรุปเป็นบทเรียน แนวทางและวิธีการพัฒนาและดัชนีชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนาการลดพฤติกรรม การบริโภค ขนมขบเคี้ยวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดโคกงาม อำเภอบ้านหม้อ จังหวัดสระบุรี โดยใช้การวิเคราะห์และสังเคราะห์ระหว่างการเก็บข้อมูล

แนวทางและวิธีการพัฒนาการลดพฤติกรรม การบริโภคขนมขบเคี้ยวของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดโคกงาม อำเภอบ้านหม้อ จังหวัดสระบุรี

จากการจัดประชุมกลุ่มเฉพาะเมื่อวันจันทร์ ที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2551 ตั้งแต่เวลา 09.00 – 11.00 น. ณ ห้องประชุมโรงเรียนวัดโคกงาม เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และแสวงหา แนวทางและวิธีการพัฒนาการลดพฤติกรรม การบริโภคขนมขบเคี้ยวของนักเรียน โดยมีตัวแทน ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาร่วมแสวงหาแนวทางการพัฒนาและดัชนีชี้วัดความสำเร็จใน การพัฒนาการลดพฤติกรรม การบริโภคขนมขบเคี้ยวของนักเรียน

เมื่อประชุมกลุ่มเฉพาะแล้วทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการลดพฤติกรรม การ บริโภคขนมขบเคี้ยวมีความเห็นว่าการที่จะลดพฤติกรรม การบริโภคขนมขบเคี้ยวของนักเรียน นั้นจะต้องอาศัยความร่วมมือที่ดีจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายโดยเฉพาะผู้ปกครองและโรงเรียน และที่ประชุมกลุ่มมีความเห็นตรงกันว่าสิ่งที่สำคัญของการพัฒนาการลดพฤติกรรม การบริโภค

ชนมขบเคี้ยวคือการให้ความรู้ สร้างความเข้าใจที่ถูกต้องต่อชนมขบเคี้ยว โดยเฉพาะความรู้เกี่ยวกับโทษหรือผลกระทบที่เกิดขึ้นทั้งระยะสั้นและระยะยาวจากการรับประทานชนมขบเคี้ยวในปริมาณมากเกินไป ต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้ปกครองและโรงเรียนในการพัฒนา ซึ่งจากการประชุมกลุ่มเฉพาะเพื่อแสวงหาแนวทางหรือวิธีการดัชนีชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนาการลดพฤติกรรมการบริโภคชนมขบเคี้ยวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดโคกงาม อำเภอบ้านหม้อ จังหวัดสระบุรี ในแต่ละด้านดังนี้

1. ด้านนักเรียน

1.1 แนวทางการพัฒนา

1.1.1 เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับชนมขบเคี้ยว โดยเฉพาะความรู้ที่เกี่ยวกับโทษหรือผลกระทบที่เกิดจากการรับประทานชนมขบเคี้ยวมากเกินไป

1.1.2 เสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการบริโภคชนมขบเคี้ยว

1.1.3 ลดพฤติกรรมการบริโภคชนมขบเคี้ยวที่ไม่เหมาะสม

1.2 กิจกรรมการพัฒนา

1.2.1 ให้ความรู้เกี่ยวกับชนมขบเคี้ยวโดยผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญสัปดาห์ละ 1 ครั้ง เป็นเวลา 4 สัปดาห์

1.2.2 ให้ความรู้โดยเสียงตามสายของโรงเรียนช่วงพักกลางวันสัปดาห์ละ 2 ครั้ง คือทุกวันจันทร์และวันพุธเป็นเวลา 4 สัปดาห์

1.2.3 จัดทำสื่อแสดงถึงอันตราย ผลกระทบหรือโทษจากการรับประทานชนมขบเคี้ยวมากเกินไป

2. ด้านผู้ปกครองนักเรียน

ผู้ปกครองนักเรียนนั้นเป็นบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดกับนักเรียนและสามารถให้คำแนะนำที่ถูกต้องในการบริโภคชนมขบเคี้ยวแก่นักเรียน แต่จากการศึกษาสภาพปัจจุบันพบว่าส่วนมากผู้ปกครองของนักเรียนให้ความสนใจต่อการรับประทานชนมขบเคี้ยวของนักเรียนน้อยมาก จากการประชุมกลุ่มเฉพาะมีความเห็นตรงกันว่าผู้ปกครองจะต้องให้ความสำคัญและร่วมกันพัฒนา

2.1 แนวทางการพัฒนา

2.1.1 ให้ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโทษหรืออันตรายที่แฝงมากับชนมขบเคี้ยว และสภาพปัจจุบันของการรับประทานชนมขบเคี้ยวของนักเรียน

2.1.2 การสร้างความร่วมมือจากผู้ปกครองในการให้คำแนะนำ ตักเตือนและช่วยสอดส่องการบริโภคชนมขบเคี้ยวในปริมาณมากเกินไปของนักเรียน

2.2 กิจกรรมการพัฒนา

2.1 จัดประชุมกลุ่มผู้ปกครอง 1 ครั้งเพื่อให้ความรู้ถึงโทษผลกระทบที่เกิดจากการบริโภคชนมขบเคี้ยวในปริมาณมากเกินไปจากผู้เชี่ยวชาญด้านโภชนาการ

2.2 ผู้วิจัยออกเยี่ยมบ้านนักเรียนในรายที่มีปัญหาเพื่อพบปะพูดคุยให้ความรู้เกี่ยวกับขนมขบเคี้ยวแก่ผู้ปกครองนักเรียนและสร้างความร่วมมือกับผู้ปกครองนักเรียนในการพัฒนา

3. ด้านโรงเรียน

3.1 แนวทางการพัฒนา

3.1.1 จัดหาสื่อความรู้ที่แสดงถึงผลกระทบที่เกิดจากขนมขบเคี้ยว

3.1.2 สร้างความร่วมมือจากคณะครู

3.2 กิจกรรมการพัฒนา

3.2.1 จัดป้ายนิเทศแสดงโทษหรือผลกระทบที่เกิดจากการรับประทานขนมขบเคี้ยวในปริมาณมากเกินไป

3.2.2 ประชุมชี้แจงคณะครูเพื่อสร้างความร่วมมือในการให้คำแนะนำในการบริโภคขนมขบเคี้ยวแก่นักเรียน

ดัชนีชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนาการลดพฤติกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดโคกงาม อำเภอบ้านหมอ จังหวัดสระบุรี

จากการจัดประชุมกลุ่มเฉพาะเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของตัวแทนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายในการพัฒนาการลดพฤติกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 นำไปสู่การแสวงหาแนวทางและวิธีการพัฒนาและดัชนีชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนาการลดพฤติกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดโคกงาม ซึ่งดัชนีชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนาการลดพฤติกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยวของนักเรียนในครั้งนี้เป็นตัวชี้วัดในระดับผลลัพธ์ (outcome) ซึ่งเป็นผลมาจากการนำกิจกรรมตามแนวทางที่ได้จากการวิจัยในระยะที่ 2 ลงไปสู่การปฏิบัติแล้ววัดผลตามกรอบการวิจัย ซึ่งหลังจากการประชุมกลุ่มเฉพาะแล้วทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาได้ร่วมกันกำหนดดัชนีชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนาการลดพฤติกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดโคกงาม อำเภอบ้านหมอ จังหวัดสระบุรีดังนี้

1. ดัชนีชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนาการลดพฤติกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยวในเชิงปริมาณ ได้แก่

1.1 ร้อยละของความรู้ต่อขนมขบเคี้ยวเพิ่มขึ้น

1.2 ค่าเฉลี่ยเจตคติต่อการบริโภคขนมขบเคี้ยวเพิ่มขึ้น

1.3 ร้อยละของพฤติกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยวในด้านบวกเพิ่มขึ้นด้านลบลดลง

2. ดัชนีชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนาการลดพฤติกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยวในเชิงคุณภาพ เป็นการประเมินการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยวของนักเรียนจากการสอบถาม การสัมภาษณ์ การสังเกต ได้แก่

2.1 นักเรียนตระหนักถึงโทษและอันตรายจากการรับประทานขนมขบเคี้ยวมากเกินไป

2.2 โรงเรียนมีสื่อให้ความรู้ถึงโทษหรือผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการรับประทานขนมขบเคี้ยวในปริมาณมากเกินไปและคณะครูตระหนักถึงอันตรายจากการรับประทานขนมขบเคี้ยว

2.3 ผู้ปกครองให้ความสำคัญต่อการบริโภคขนมขบเคี้ยวของนักเรียนและตระหนักถึงโทษหรือผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการบริโภคขนมขบเคี้ยวมากเกินไป

ตาราง 12 สรุปแนวทางและวิธีการพัฒนาและดัชนีชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนาการลดพฤติกรรมบริโภคขนมขบเคี้ยวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดโลกงาม อำเภอบ้านหม้อจังหวัดสระบุรี

ประเด็น	แนวทางการพัฒนา	วิธีการหรือกิจกรรม	ดัชนีชี้วัดความสำเร็จ
1. ด้านนักเรียน	<p>1.เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับขนมขบเคี้ยวในด้านผลกระทบจากการบริโภคขนมขบเคี้ยวมากเกินไป</p> <p>2.เสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการบริโภคขนมขบเคี้ยว</p> <p>3.ลดพฤติกรรมกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยวที่ไม่เหมาะสม</p>	<p>1.ให้ความรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ 1 ครั้ง ต่อสัปดาห์ จำนวน 4 ครั้ง</p> <p>2.ให้ความรู้เกี่ยวกับขนมขบเคี้ยวโดยใช้เสียงตามสายของโรงเรียนช่วงพักกลางวันทุกวันจันทร์ และวันพุธ จำนวน 8 ครั้ง</p> <p>3.จัดทำป้ายนิเทศเกี่ยวกับโทษของขนมขบเคี้ยว</p>	<p>1.ร้อยละของความรู้ต่อขนมขบเคี้ยวเพิ่มขึ้น</p> <p>2.ค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อการบริโภคขนมขบเคี้ยวเพิ่มขึ้น</p> <p>3.ร้อยละของพฤติกรรมกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยวในด้านบวกเพิ่มขึ้น</p> <p>ด้านลบลดลง</p>
2. ด้านผู้ปกครอง	<p>1. ให้ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโทษหรืออันตรายที่แฝงมากับขนมขบเคี้ยวและสภาพปัจจุบันของการรับประทานขนมขบเคี้ยวของนักเรียน</p>	<p>1.จัดประชุมกลุ่มผู้ปกครองเพื่อให้ความรู้และสร้างความร่วมมือ จำนวน 1 ครั้ง</p>	<p>1. ผู้ปกครองให้ความสำคัญต่อการบริโภคขนมขบเคี้ยวของนักเรียน</p>

ตาราง 12 (ต่อ)

ประเด็น	แนวทางการพัฒนา	วิธีการหรือกิจกรรม	ดัชนีชี้วัดความสำเร็จ
2. ด้านผู้ปกครอง	2. การสร้างความร่วมมือจากผู้ปกครองในการให้คำแนะนำ คัดเลือก สอดส่องการบริโภคขนมขบเคี้ยวของนักเรียน	2. ผู้วิจัยออกเยี่ยมบ้านนักเรียนในรายที่มีปัญหา เพื่อสร้างความร่วมมือ	2. ผู้ปกครองตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการบริโภคขนมขบเคี้ยวมากเกินไป
3. ด้านโรงเรียน	1. จัดหาสื่อความรู้ที่แสดงถึงผลกระทบที่เกิดจากขนมขบเคี้ยว 2. สร้างความร่วมมือจากคณะครูในการให้คำแนะนำ กำชับการรับประทานขนมขบเคี้ยวของนักเรียน	1. จัดทำป้ายนิเทศ แสดงความรู้ถึงโทษหรือผลกระทบจากการรับประทานขนมขบเคี้ยวในปริมาณมากเกินไป 2. ประชุมคณะครูเพื่อสร้างความร่วมมือในการให้คำแนะนำในการบริโภคขนมขบเคี้ยวแก่นักเรียน	1. โรงเรียนมีสื่อให้ความรู้ถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการรับประทานขนมขบเคี้ยวปริมาณมากเกินไป 2. ครูตระหนักถึงอันตรายจากการรับประทานขนมขบเคี้ยวมากเกินไป

ผู้วิจัยนำผลผลิตของการวิจัยในระยะที่ 2 คือแนวทางและวิธีการพัฒนาและดัชนีชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนาการลดพฤติกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยวของนักเรียนนำไปพัฒนาการลดพฤติกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดโลกจาม อำเภอบ้านหมอ จังหวัดสระบุรีในขั้นตอนต่อไป